

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XX. Quomodo Deum in alijs hominibus præsentem & operantem, omnesque sibi & inuicem miro modo vnientem contemplari possimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

piunt que sapiunt omnia: Deus
 vera & summa vita, in quo &
 à quo & per quem verè sum-
 meq; viuunt omnia: Deus bea-
 titudo, in quo & à quo & per
 quem beata sunt que beata sunt
 omnia: Deus bonum & pul-
 chrum, in quo & à quo & per
 quem bona & pulchra sunt que
 bona & pulchra sunt omnia:
 Deus intelligibilis lux, in quo
 & à quo, & per quem intelli-
 gibiliter lucent que intelligibi-
 liter lucent omnia.

CAPVT XX

Quomodo Deum in alijs homi-
 nibus presentem & operan-
 tem, omnesq; sibi & inuicem
 miro modo unientem con-
 templari possimus.

SICVT

ICVT in nobis di-
uinam agnosci-
mus praesentiam,
cum nos in Deo

& in nobis Deum manere co-
gitamus, sic etiam & in caete-
ris hominibus, in quibus, nisi
ipsi impediant, non tantum
per naturam, sed etiam gratiae
dona seipsum, suasque perfe-
ctiones, sapientiam, iustitiam,
bonitatem, amoremque dif-
fundit, & intellectu & volun-
tate agens sese totum com-
municat summa voluntatis
propensione, si modo ipsi
velint, imo saepe etsi re-
nuant, tamen pro sua bonita-
te non desinit intellectum
illuminando, & volunta-
tem pie afficiendo intimae

sua praesentiae sensum praebere. Quare cum eadem omnino in illis operetur, quae in nobis, non est quod in hac praesentia exponenda immoremur diutius. Vnum tantum addendum est, quod maximi est momenti, ad mutuum amorem & unionem inuicem constringendam. Nimirum cum immensa illa maiestas & bonitas, ita intimè omnibus creaturis rationabilibus praesens sit, pro infinitae suae bonitatis vi omnes omnino in se retrahit, in se coniungit & vnit, Nam amor quo suam bonitatem prosequitur, in Deo etiam est vis concretionis, ut ita dicam, ac collectiua, qui cum sit infinitus, dici non

po-

potest quanta efficacia omnes
in sese homines colligat, vt in
seipso & de seipso, omnibus,
si modo velint, benefaciat. I-
taque eius presentia in omni-
bus & singulis eò etiam ten-
dit, vt in vnum omnes cogat.
Atque inde ortum habet a-
mor ille mutuus, quo tanquã
participatione quadam infi-
niti illius amotis nos vnimus
inuicem in Deo, & in illum
etiam mutuò nos trahimus
ad illius bonitatis gloriam
augendam: Ad quem etiam
amorem pertinent mansue-
tudo, affabilitas, misericor-
dia, & cæteræ omnes virtutes,
quæ nos inuicem copulant,
& à supremo illo fonte in nos
deriuantur, vt vnum simus,

quemadmodum ipse vnus est,
atque adeo in ipso. Igitur ita
operatur Deus in vnoquoque
vnionem secum, vt etiam il-
lam extendat in proximum,
ac proinde cum contemplari
licet in vnoquoque, non tan-
tū largientem naturalem
perfectionem, & supernatu-
ralem, sed & per eam perfe-
ctionem excitantem & in-
clinantem nos inuicem, vt
Deus sit omnia in omnibus.
Vt sicut ipse ex amore suæ bo-
nitatis adeo multa bona in
nobis efficit, vt nos sibi vniam,
ita nos per amorem vnum
cum illo effecti ei cooperan-
do, quidquid in nobis est
conferamus, vt proximus in
Deum ipsum reducatur, &

per

per amorem, bonitati illi amabilissimæ sponte reddat non tantum se, sed cætera omnia bona, diuinas etiam ipsas perfectiones, quas per tot Dei in se dona & operationes modo quodam possidet vt suas. Et sanè iucundum est & maximæ consolationis Deum intueri, non tantum ambientem nos omnes & cingentem vndique, non secus atque solis lumen atomos, aër iste auiculas, aut oceanus pisciculos, vterus maternus gemellos complectitur; sed etiam in vnoquoque existentem, & intellectu & voluntate, adeo magna, adeo mira, adeo diuersa in singulis, tanto cum

ordine, tanta cum concordia operantem, a deo varijs motibus in eundem finem, liberum hominis arbitrium, tanta cum sapientia, tanta cum potentia & vi, tanta cum iustitia, tanta cum bonitate, seruata plena libertate impellentem, vt quamuis ex aduerso incurrere in sese mutuò, & dissidere videantur, pulcherrimo tamen ordine concurrant & vniantur in Deo, ad effectus mirabiles ad gloriam eius illustrandam, producendos. Quæ vnio & tam discrepantium mutua concordantia, quam clarè præsentiam Dei resonent, audi Christum Dominum: *in hoc, inquit, cognoscent omnes,*

Ioã. 15.

quia

quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad inuicem.

Atque hæc præsentia ita nos inuicem coniungit, vt quauis & locorum & temporū spatijs maximis distinguamur, tamen nobis facile sit in Deo inuicem quodammodo colloqui, nos inuicem iuuare, præsentem in nobis Dei bonitatem & effectricem potentiam efficaci oratione applicando, vt quæ etiam præsens est in singulis, eodem illos & lumine perfundat, & auxilio ijs opitulatur. Sic cum Beatis ipsis in Deo versari, sic collata illis olim beneficia veluti præsentia agnoscere, & gratias age.

re possumus: Sic sancti viri
& præterita intueri, & futu-
ra prospicere non secus ac
præsentia in Deo solent. Ve-
rùm de hoc etiam postea; ubi
hanc praxim ad actionum
singularum vsu commo-
dabimus: Hoc enim loco
eam solùm in genere tracta-
mus.

CAPVT XXI.

*Quomodo Deum in cæteris crea-
turis considerare & com-
plecti possimus.*

AM verò eadem
Dei præsentia a-
mabilissima in cæ-
teris etiam creatu-
ris siue irrationalibus, siue
etiam sensu aliquo præditis,

siue